

[Thorstein Petersen.]

muligheder og vore Fiskerirettigheder paa Island er sikret.

Der er een Ting til, jeg gerne vil nævne, og som sidste Punkt. I § 11 staar der, at ved Forelæggelsen af Appelsager skal der medfølge dansk Oversættelse af alle Akter paa færøsk. Det vil sige, at en Appel bliver faktisk næsten umulig, og det vil sige, at man griber ind i det, som dansk Jura holder fast paa at sige, at det er Parterne, der raader over Sagen. Hvis man sagde, at ved Forelæggelse af Appelsager skal der medfølge dansk Oversættelse af alt, hvad der indgaar i Ekstrakten under Appel, saa kunde jeg forstaa det, men det er alle Akter i Sagen, der skal oversættes til Dansk, og det er et Arbejde, som vil medføre, at man ikke kan komme igennem.

Jeg har fremført disse Udtalelser, og jeg vil gerne rette en indstændig Henstilling til hver enkelt Medlem af det høje Ting om at tage denne Sag alvorligt, for jeg kan forsikre for, at paa Færøerne ligger det saadan, at Nationalbevidstheden kan ikke gaa anden Vej end til det Resultat, der maa naas og vil blive naaet: fuld Frihed. Og hvad bygger man paa her? Man bygger paa et Lagtingsvalg, hvor der var nogle og fyre pCt. imod, man bygger paa, at der har været Folketingsvalg, hvor der ogsaa var nogle og fyre pCt. imod. Det vil sige, at hvis vi tænker os, at den højtærede Statsministers Parti gik imod en Grundlovsbestemmelse i Danmark, og samtlige andre Partier gik ind for den, skulde man derved have skabt den fuldstændige Sikkerhed for, at dette var efter Folkets Vilje. Jeg synes, at den eneste Konsekvens heraf er, efter at Folketingsvalget har vist samme Resultat som de andre Valg, nemlig at det er tvivlsomt, hvorvidt der i det hele taget er Flertal for det, at sige: man maa først konstatere Stillingen ved et Lagtingsvalg, ellers begaar man nemlig, saaledes som vi har udtalt det i vor Skrivelse, den største Dumhed, som hidtil er begaaet i Forholdet Færøerne-Danmark.

Jeg ønsker ikke at spaa noget. Jeg ved, at jeg og det Parti, som jeg er Formand for, ikke kan gaa imod vor faste Overbevisning, men vil kæmpe vor Kamp videre for den fulde Frihed, som vi anser for nødvendig for Færøerne. Jeg haaber, at det snart maa komme til en lykkelig Afslutning af

dette Forhold, som kan holde i Længden, ikke blot noget, der holder en ganske kort Tid og derefter falder sammen, og det er dette sidste, jeg er overbevist om vil ske, saafremt dette Lovforslag bliver gennemført.

Jeg vil derfor henstille til det høje Ting at forkaste dette Lovforslag og i Stedet for gaa den naturlige Vej, som Folketingsvalget viste, nemlig til et Lagtingsvalg.

Alsing Andersen: Det statsretlige Forhold mellem Færøerne og Danmark har nu staaet paa Dagsordenen i en Aarrække. Diskussionen gik derom, inden Krigen var begyndt, men Forholdene var ikke modnede saa vidt, at egentlige Forhandlinger var optaget. Saa kom Krigen og Besættelsen og dermed den tvangsmæssige langvarige Adskillelse mellem Færøerne og Danmark. Efter at denne Periode var ophørt, maatte det staa klart for enhver, at Spørgsmaalet var blevet aktuelt, saaledes at det var nødvendigt at optage hele dette Spørgsmaal til Forhandling, men jeg synes ogsaa, at det samtidig maatte staa klart for enhver objektiv, saglig Betragtning, at en ensidig Handling af den ene Part, ligegyldigt hvilken af dem, ikke vilde være en Vej til en holdbar Løsning, og at det heller ikke vilde være en Vej, der vilde stemme med, hvad man i Almindelighed her i Norden anser for den rigtige Fremgangsmaade til at løse saadanne Spørgsmaal.

Forholdet var jo det, at Færøerne var et Led af det danske Rige, men paa den anden Side indtog Færøerne til Trods herfor en anerkendt Særstilling inden for det danske Rige.

En Ændring i det hidtidige Forhold maatte derfor forudsætte Forhandlinger. Jeg tør sige, tror jeg, at det var et bestemt Ønske i det danske Folk, at Resultatet af saadanne Forhandlinger maatte blive en Fortsættelse af Samhørigheden mellem Færøerne og Danmark. Samtidig har jeg ogsaa Lov til at sige, at der ikke kan være Tvivl om, at den overvejende Del af det danske Folk stod bag ved den Erklæring, som den tidligere højtærede Statsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, afgav, og som gik ud paa, at Danmark vilde respektere det færøske Folks Beslutning, dersom et virkeligt Flertal klart udtalte sig for en fuldstændig Ad-